

Súd: Krajský súd Nitra  
Spisová značka: 2To/82/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4617010696  
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.  
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4617010696.2

## Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti obžalovanému I. G. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného I. G. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 25.10.2017 sp. zn. OT/36/2017, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 06. decembra 2017, takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného I. G. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovaného I. G. (ďalej len obžalovaný) vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

dňa 15.09.2017 v nočných hodinách v čase asi o 23.18 hod. do 23.30 hod. z doposiaľ nezisteného miesta opakovane telefonicky z mobilného čísla XXXX XXX XXX kontaktoval poškodeného Bc C. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., 1. mája XXX/XX na jeho telefónne číslo XXXX XXX XXX, pričom mu v rozhovore uviedol: „Vybavím sito s tebou ráno! Nestaraj sa do vecí, ktoré sú vyššie o kýbel od teba, lebo zajtra zhoríš! Ti hovorím nestaraj sa, ráno prídem, zapálím ťa! Zhoríš ako fakla!“, čo u poškodeného vyvolalo dôvodnú obavu, že obžalovaný môže svoje vyhrážky vykonať.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanému podľa § 360 ods.1 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods.2, ods.4 Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 Tr. zák., zistiac priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov s tým, že na výkon uvedeného trestu ho zaradil podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že hoci obžalovaný spáchanie skutku popieral, jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností bol usvedčený svedeckou výpoveďou poškodeného Bc. C. H., ktorý tak v prípravnom konaní, ako aj pred samotným súdom I. stupňa podrobne popísal ako dôjsť k spáchaniu trestného činu. Uvedený poškodený potvrdil, že vyhrážky zo strany obžalovaného vzbudili u neho dôvodnú obavu o jeho život a život jeho rodiny, pretože pôsobí ako poslanec obecného zastupiteľstva a podniká v oblasti kamiónovej dopravy a išlo o hovor neznámej osoby v nočných hodinách.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadol obžalovaný, pričom do zápisnice o hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o vine a treste.

V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal prostredníctvom svojho obhajcu, sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa podľa § 321 ods.1 písm. a/, písm. e/ Tr. por. a navrhol odvolaciemu súdu v zmysle § 320 ods.1 písm. a/ Tr. por. vec postúpiť inému orgánu ak zistí že nejde o trestný čin a skutok by mal byť prejednaný ako priestupok, alternatívne navrhol, aby odvolací súd rozhodol sám rozsudkom tak, že ho oslobodí spod obžaloby.

V prvom rade uviedol, že je sklamaný nad tým, že sa stal obeťou „honu na jednoduchého človeka“. Uložený trest považoval za príliš represívny s porovnaním s malou závažnosťou jeho konania, ktorá dosahuje maximálne stupeň priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ak aj vôbec to. Na jednej strane išlo o b'ľabotanie opitého človeka a na druhej strane údajne dôvodná obava o život poškodeného. Keby sa poškodený naozaj tak veľmi bál, mal vypnúť mobil a nie vytáčať naspäť číslo, z ktorého sa mu volalo. Súd I. stupňa nemal k dispozícii žiadne relevantný dôkaz o tom, že by mal mať poškodený obavu o svoj život. Nezabezpečil si ani nahrávky hovorov, z ktorých malo byť zrejmé akej intenzite a či vôbec sa vyhrážal poškodenému.

Samotný obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslal priamo odvolaciemu súdu, uviedol, že skutok sa nikdy nestal. Poukázal na procesný postup polície tak pri jeho výsluchu, ako aj pri vzatí do väzby, pričom upriamil pozornosť na to, že niekto mal veľký záujem na tom, aby skončil vo väzbe. Slová „ráno prídem, zapálím ťa, zhoríš ako fakľa“ nikdy nepovedal. Poškodený je vysokoškolsky vzdelaný človek a keby sa mu o polnoci vyhrážal niekto takými slovami, tak nielen on sám ale každý človek by prvé urobil, že by zavolať políciu, nečakal by do rána a už vôbec nie 3 až 4 dni, kým podá trestné oznámenie, keď mal takú obavu o svoj život, ako prezentoval. Údajný poškodený má veľké ego a nevedel sa preniesť cez to, že mu niekto diktuje, že sa nemá „staráť do vecí, ktoré sú o kýbel vyššie ako on“. Poškodeného nazval klamárom, keď tvrdil, že ho mal vidieť pred svojím domom v motorovom vozidle zn. BMW 330d, ŠPZ: T. spolu so svedkom F. G.. Poukázal aj na dlhoročné spory, v ktorých je F. G. doslova šikanovaný SMS správami a telefonátmi zo strany H.. Vyslovil názor, že jeho indície a dôkazy majú väčšiu dôkaznú váhu, ako dôkazy ktorými disponuje obžaloba vo svojich siedmich riadkoch. Hlavné pojednávanie sa nieslo v duchu „hon na čarodejnicu“. Žiadal spravodlivý rozsudok, pretože je nevinný a minulosť človeka nemôže byť hlavným dôkazom na hlavnom pojednávaní a okrem toho vyjadril záver, že sa nikdy nikomu ani v minulosti, ani v prítomnosti nevyhrážal a ani nebol za taký skutok odsúdený.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu tak obhajca, ako aj obžalovaný poukázali na písomné dôvody odvolania s tým, že obžalovaný zotrval na svojom vyjadrení, že sa ničoho nedopustil, to čo mu bolo kladené v obžalobe za vinu nespáchal, opakovane poukázal na skutočnosť, že pokiaľ mal poškodený obavu určite by nečakal s oznámením a hneď by išiel na políciu. Nikdy také slová, aké sú uvedené v obžalobe a napadnutom rozsudku poškodenému nepovedal. V rozhovore s poškodeným sa dohodli, že sa stretnú na verejnom mieste na káve, kde mu chcel povedať, aby si urobil poriadky vo svojej rodine. Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, správne zistil skutkový stav, ktorý následne správne právne kvalifikoval a v zmysle zákona uložil aj trest a preto odvolanie obžalovaného navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Po predložení spisového materiálu a oboznámení sa s dôvodmi odvolania obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že súd I. stupňa vykonal rozsiahle dokazovanie zákonným spôsobom a dospel k správny tak skutkovým ako aj právnym záverom. Vina obžalovaného bola jednoznačne preukázaná predovšetkým výpoveďou samotného poškodeného, ktorý popísal celý priebeh deja a vyjadril sa aj k tomu prečo trestné oznámenie podával až 3 či 4 dni po skutku. Ani odvolací súd nemal dôvod spochybňovať tvrdenie poškodeného, ktorý bol poučený podľa svojho procesného postavenia, predovšetkým o trestno-právnych následkoch krivej výpovede a krivého obvinenia. S výpoveďou poškodeného korešponduje aj výpoveď svedka F. G., ktorý potvrdil skutočnosť, že obžalovanému dával

telefónny kontakt na poškodeného s tým, že žiadal obžalovaného, aby nevolal poškodenému. Keď sa vzdialil od obžalovaného počul ho, ako kričal do telefónu, aby sa nestaral kto mu volá a neskôr zas počul, ako obžalovaný nahnevane hovoril, aby sa do toho nestaral, že sa zajtra stretnú. Uvedený svedok potvrdil, že nikdy nežiadal obžalovaného, aby riešil s poškodeným jeho rodinné problémy.

Odvolaací súd teda poukazuje na závery súdu I. stupňa, teda že došlo ku skutku, skutok spáchal obžalovaný a svojim konaním tak naplnil zákonné znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Tr. zák., pretože sa poškodenému vyhrážal takým spôsobom, že to mohlo u neho vzbudiť dôvodnú obavu tak o jeho život, ako aj život jeho rodiny.

Súd I. stupňa v prípade obžalovaného poukázal na osobu obžalovaného, ako páchatel'a ktorý sa už v minulosti dostal do rozporu so zákonom, za čo bol tak priestupkovo ako aj súdom riešený. Doposiaľ bol obžalovaný 8-krát odsúdený pre rôznorodú trestnú činnosť, naposledy rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 11.08.2016 sp. zn. 4T 42/2015 pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zák. formou účasti podľa § 21 ods.1 písm. c/ Tr. zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 4 roky. Prejednávanej trestnej činnosti sa teda dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia v hore uvedenej trestnej veci.

V prípade obžalovaného súd I. stupňa pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zt kritérií uvedených v § 34 Tr. zák. V zmysle § 38 ods.2 Tr. por. zisťoval existenciu tak poľahčujúcich okolností uvedených v § 36 Tr. zák., ako aj existenciu priťažujúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák. Súd I. stupňa správne zistil, že v prípade obžalovaného je možné prihliadnuť len na jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. a preto správne následne postupom podľa § 38 ods.4 Tr. zák. upravil zákonom stanovenú trestnú sadzbu. Pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1 Tr. zák. je zákonom stanovená trestná sadzba aj 1 rok. Vzhľadom na jej úpravu v zmysle § 38 ods.4 Tr. zák. súd I. stupňa tak ukladal trest v sadzbe 4 mesiace až 1 rok. Pokiaľ uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov, takto uložený trest nie je možné považovať za neprimerane mierny. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil počas plynutia skúšobnej doby v inej trestnej veci, iný ako nepodmienečný trest v jeho prípade neprichádzal do úvahy s poukazom na § 49 ods.2 Tr. zák. v zmysle ktorého nie je možné podmienene odložiť výkon trestu odňatia slobody ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. S poukazom na skutočnosť, že odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, súd I. stupňa ho správne zaradil na výkon uloženého trestu podľa § 48 ods.2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolaací súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.